

12 điểm của Lực Lượng Chính trị quần chúng Việt-Nam đối kháng với chế độ CSVN

Nguyễn Anh Tuấn

Trong bối cảnh toàn cầu hoá và trật tự mới của thế giới - Một thế giới không còn biên giới quốc gia (Borderless World), trong đó tất cả các quốc gia chủng tộc đang từ từ tiến lại bên nhau như một thế giới đại đồng. Nhưng dân tộc Việt Nam vẫn sống như bãi cát rời xa lạ bên nhau. Không có hận thù giai cấp của hàng ngũ cách mạng Cộng Sản từ hơn 60 năm quăm đất nước và dân tộc này đâu phải sống như hôm nay.

Nếu chúng ta có một viễn kiến để thấy xa trông rộng thì không khỏi khắc khoải lo âu - Theo giáo sư Paul Kennedy (1994) chỉ cần hai thập niên nữa (2025) dân số Việt Nam sẽ tăng khoảng 95%, tức khoảng 160 triệu người. Khi dân số gia tăng lớn lao như thế thì thực phẩm phải gia tăng, nhà cửa, năng lượng, giáo dục và y tế ... cũng đều phải gia tăng. Nếu ngày nay dân tộc này không khai thông được sự bế tắc của lịch sử và không ra khỏi được những lý tưởng hão huyền của chủ nghĩa Cộng Sản và đảng Cộng Sản thì khó mà thoát khỏi bao hiểm họa đang chờ đợi chúng ta trên ngưỡng cửa của thế kỷ 21. Những con người tự nhận mình là "**đỉnh cao trí tuệ**" vẫn bịt kín những đôi mắt bằng đường lối Mác Xít, và như Michel Tauriac đã quan sát: hình ảnh "**Nhân dân làm chủ, nhà nước quản lý và đảng lãnh đạo**" như một chiếc tàu chập chờn trong sương đêm vì lạc lối.

Đứng trước những thực tế lịch sử đó, những công dân Việt Nam thời đại Dân Chủ Hóa Toàn Cầu đang đứng trước ba bài học lịch sử khó khăn nhất, phức tạp nhất, sâu thẳm nhất, bởi vì cái tính chất thiên biến vạn hóa của dòng sử mệnh Việt Nam và thế giới--- đó là **Bài Học Lịch Sử Việt Nam vào Thế Kỷ 20**, bài học lịch sử của khối Cộng Sản, và bài học lịch sử của khối tư bản, nhất là muốn chấm dứt bị kịch quê hương thì không thể không hiểu cộng sản là gì ? tư bản là gì? Quan trọng hơn khi chúng ta học xong hai bài học tư bản - cộng sản thì chúng ta sẽ tìm thấy đâu là lẽ thịnh-suy, hưng-phế, đâu là lẽ thành-bại và đâu là lẽ trị-loạn, mà những kinh nghiệm thực tế của lịch sử thế giới đang để lại. Chỉ từ đó chúng ta mới hy vọng nắm được **Giá Trị Tiến Hóa Của Lịch Sử** để xây dựng lại quê hương trên hoang tàn đổ nát hôm nay. Chúng ta sẽ cùng nhau học hỏi những kinh nghiệm xây dựng Dân Chủ của Hoa Kỳ, của các quốc gia Âu Châu, Phi Châu, Trung Đông và Nam Mỹ để xây dựng một nền dân chủ với tất cả những giá trị đạo lý, văn hóa phong tục và tập quán của Việt nam. **Đó là nền dân chủ đầy tầng và một nền đệ tam cộng hoà công chính.**

Bởi vì sử mệnh Việt Nam gắn liền với sử mệnh của thế giới, nhất là từ thế kỷ 20, nên hiểu các trào lưu và hoàn cảnh lịch sử thế giới là một việc làm vô cùng cần thiết để hiểu sự thật của lịch sử. Ngay từ 1917 Hoa Kỳ đã có dự tính xây dựng nền hòa bình, ổn định cho toàn thế giới. Tổng Thống W. Wilson đã hô hào: "**hãy xây dựng thế giới thành nơi an toàn cho nền dân chủ**". Trên định hướng đó, Hoa Kỳ cổ súy cho tinh thần chống thực dân (anti-colonialism) và hô hào các đế quốc thực dân trao trả lại nền độc lập cho các quốc gia đang bị chiếm đóng và đô hộ (60 quốc gia). Từ đó Hoa Kỳ và thế giới đã thành lập Hội Quốc Liên (League of Nations ,1918), và đến 1948 thì thành lập Liên Hiệp Quốc và

đưa ra bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền gồm 29 điều để kêu gọi cộng đồng nhân loại tôn trọng giá trị con người, tôn trọng những quyền quyền sống, quyền tự do và chính trị căn bản của con người, nhất là tôn trọng đạo đức chính trị và công lý xã hội.

Cũng vào năm 1917, cách mạng tháng 10 của Nga xô đã nhân danh những người **"vô sản"** để cổ súy hận thù ngùn ngụt trong chiến tranh giai cấp với khối **"tư bản"** tức những người cha đẻ ra Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền và là những người cha khai sinh ra Phong Trào Giải Thực trên toàn thế giới. Kết quả sau đó là từ 1917 đến 1967, gần 60 quốc gia bị thực dân Tây Phương đô hộ đã được trao trả độc lập để xây dựng lại quốc gia và đóng góp tích cực vào việc thực thi tinh thần cao cả của Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền trên toàn thế giới.

Từ sự thật của lịch sử đó, nền độc lập của Việt Nam vào 1945 cũng là sự thật không thể chối cãi. Nhưng Hồ Chí Minh và đảng Cộng Sản Việt Nam đã gương cao ngọn cờ Việt Minh, tiền thân của ngọn cờ Quốc Tế Cộng Sản tại Việt Nam để dành lấy nền độc lập phôi thai ấy. Đây là cơ hội lịch sử lớn lao mà dân tộc Việt Nam đã đánh mất vào tay cộng sản. Kế đến, sau khi đất nước bị chia đôi, Hồ Chí Minh và đảng Cộng Sản Việt Nam không theo gương của Đông Đức và Tây Đức, Hoa Lục và Đài Loan, cũng như Bắc Hàn và Nam Hàn để cho phần đất tự do dân chủ còn lại của đất nước được tự do xây dựng và phát triển. Tiến chiếm Miền Nam, cơ hội lịch sử lớn lao của đất nước một lần nữa bị Hồ Chí Minh và đảng Cộng Sản Việt Nam phá hủy. Thêm vào đó, năm 1975, sau khi thống nhất đất nước bằng con đường bạo lực đẫm máu, đất nước lại mất thêm cơ hội lịch sử thứ ba vì đảng Cộng Sản Việt Nam quyết chí xô đẩy cả đất nước vào con đường cực kỳ đau khổ và tăm tối của định hướng xã hội chủ nghĩa đầy lầy lội và tội ác của họ. Sau đó vào 1989 khi cả khối Quốc Tế Cộng Sản trên toàn thế giới sụp đổ. Đây là cơ hội lịch sử thứ tư để cho đảng Cộng Sản Việt Nam từ bỏ con đường lầy lội của Quốc Tế Cộng Sản để đi về với đất nước và dân tộc của họ. Nhưng dù những người cộng sản đều đã biết **"con đường Bác đi là con đường bi đát"**, họ vẫn ngoan cố bám víu vào đặc quyền, đặc lợi của độc đảng để tiếp tục duy trì và bảo vệ đảng Cộng Sản để tiếp tục thống trị đất nước trên một định hướng chính trị độc đoán, đầy sai lầm, thoái hóa và phi đạo đức vô độ của một chế độ chính trị quá lỗi thời và lạc hậu đã bị chính Nga Xô, quê hương của XHCH vứt bỏ vào sọt rác vĩnh viễn.

Nói tóm lại, con đường cách mạng Cộng Sản do Hồ Chí Minh và đảng Cộng Sản Việt Nam đem ra áp dụng tại Việt Nam từ hơn 60 năm qua, không chỉ làm mất đi bốn cơ hội lịch sử lớn lao của đất nước, làm chết đi bao triệu người vô tội, mà còn để lại cho xã hội Việt Nam ngày nay 14 cơn khủng hoảng: khủng hoảng niềm tin, khủng hoảng nhân tâm, khủng hoảng nhân cách, khủng hoảng đạo đức, khủng hoảng luật pháp, khủng hoảng văn hóa tư tưởng, khủng hoảng đạo lý và tôn giáo, khủng hoảng ý thức dân tộc, khủng hoảng giá trị, khủng hoảng đường lối, khủng hoảng lãnh đạo, khủng hoảng xã hội, khủng hoảng giáo dục, và khủng hoảng kinh tế.

Trước trào lưu mới của lịch sử nhân loại, và trước những cơn khủng hoảng hiện nay, dân tộc này phải tìm mọi cách để ra khỏi cái vũng lầy lịch sử ấy. Chúng ta phải có khả năng nhận thức, phải tiếp nhận những kiến thức mới và phải có khả năng thích nghi với trào lưu lịch sử mới mẻ đó. Trật tự mới của thế giới là trật tự của nền dân chủ pháp trị toàn cầu (legal democracy) và là một nền hoà bình, ổn định và phát triển trên tầm mức quốc gia, khu vực và toàn cầu. Và toàn cầu hóa về kinh tế và sẽ từ từ dẫn đến dân chủ hóa toàn cầu:

- ♦ Làm thế nào để dân chủ hóa đất nước với một bản hiến pháp dân chủ do toàn dân

viết ra để thành lập một chính quyền của dân, do dân và vì dân. Làm thế nào để có hoà bình? Làm thế nào để xây dựng TỰ DO và CÔNG LÝ ? Làm sao để ổn định quốc gia xã hội? Làm thế nào để bảo vệ quyền sống, quyền tự do, quyền tư hữu, và quyền tìm kiếm hạnh phúc của toàn dân ? Làm sao có hạnh phúc khi con người không có tự do ? Tại sao đảng CSVN lại là kẻ thù của tự do ?

- ♦ Làm sao để phát triển cho dân giàu nước mạnh?

Đây là những câu hỏi đã được đặt ra cho chúng ta từ 142 năm qua: 80 năm đô hộ của thực dân Pháp và 60 năm dưới xiềng xích nô lệ hãi hùng của đảng CSVN (1862-2004). Một câu hỏi mà cho đến nay vẫn chưa có câu trả lời. Tại sao đảng CSVN không có đủ đạo đức, sự công bằng, kiến thức, khả năng và ý chí để tạo ra hòa bình, ổn định, phát triển cho Việt Nam để đem hạnh phúc đến cho toàn dân Việt, thế mà đến bây giờ vẫn còn quá nhiều đảng viên CS đều đã biết ---nhưng vẫn nỗ lực để duy trì vào vệ cái đảng ấy; trong khi đảng CSVN có truyền thống luôn luôn quay ra ăn thịt chính con mình một cách lạnh lùng khủng khiếp.

Chiến tranh đã chấm dứt gần 30 năm, đất nước không còn tiếng súng, nhưng đó không phải là một nền hòa bình thật sự; mà đó là một nền hòa bình giả tạo - một nền hòa bình âm ỉ những phần uất, khổ đau, nghèo đói tội lỗi và bất công. Làm sao đất nước này có hòa bình thật sự khi những người nắm giữ quyền hành chính trị quốc gia vẫn còn có quá nhiều tham vọng bất chính: tham vọng của cải vật chất, và tham vọng tiếp tục ngồi trên đầu, trên cổ cả một dân tộc khổ đau, mất mát và đổ vỡ trăm bề mà đảng thì vẫn lạnh lùng như gỗ đá với những dự mưu giữ

QUYỀN ĐỘC TÔN LÃNH ĐẠO để truyền tử lưu tôn, cha truyền con nối ngồi trên đầu Trên cổ toàn dân.

Muốn quốc gia phát triển và ổn định thì phải chấm dứt tức khắc cảnh vô luật pháp của Cộng Sản - bởi vì Tuyên Ngôn Cộng Sản không có sự thừa nhận nhân cách của con người trọng đại gia đình nhân loại và những quyền tự nhiên không thể tước đoạt của con người. Vì thế đường lối của Quốc Tế Cộng Sản không phải là nền tảng của tự do, công lý, đạo đức và hòa bình của thế giới. Chính từ bản chất tồi tệ của các phong trào thực dân và Quốc Tế Cộng Sản mà bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền mới minh thị rằng: "[hành vi xem thường và chà đạp nhân quyền để dẫn đến những hành động man rợ, xúc phạm đến lương tâm nhân loại. Sự kêu gọi thiết lập một thế giới trong đó tất cả mọi người phải được hưởng quyền tự do cho ngôn luận, tự do tín ngưỡng quyền được giải thoát khỏi sự sợ hãi nghèo khó, phải được tuyên xưng là ước vọng cao nhất của con người. Nhân quyền phải được bảo vệ bằng pháp luật, để con người không bị bắt buộc sử dụng biện pháp cuối cùng là vùng dậy chống lại độc tài và áp bức.](#)"

Và hiện nay tại Việt Nam chế độ độc đảng vẫn xem thường và chà đạp nhân quyền. Tất cả những hành động đó đang xúc phạm và thách đố lương tâm của nhân loại - bởi vì khi nhìn sâu vào 29 điều trong Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền thì mọi người mới vỡ lẽ ra rằng - kể từ ngày Hồ Chí Minh và đảng CSVN cướp đoạt quyền cai trị Việt Nam, họ đã liên tục vi phạm đủ 29 điều đã được long trọng đọc lên trước cộng đồng nhân loại từ ngày 10 tháng 12, năm 1948.

Khi một quốc gia không có hòa bình ổn định thì quốc gia đó làm sao phát triển? Dân tộc Việt, nếu chúng ta nhìn thật sâu vào dòng sử mệnh để nhìn cho thật rõ thân phận của dân tộc mình thì sẽ thấy đây là một dân tộc bất hạnh nhất trong cộng đồng nhân loại,

không chỉ vì nghèo đói về miếng cơm manh áo, mà là một dân tộc đã đánh mất cả niềm tin vào chính mình. Một dân tộc đã bị hút hết nhựa sống nên phần đông vật vờ, yếu đuối, ươn hèn, hời hợt, hốc hác và rã rời suy liệt. Vì thế mà tự lực, tự cường, tự vệ, tự chủ cũng không còn khả năng nữa. Tại sao dân tộc hùng cường trên bao ngàn năm lịch sử mà nay ra đến nông nỗi này ? Chính HCM và đảng CSVN phải chịu hoàn toàn trách nhiệm trước lịch sử về bi kịch thảm khốc này.

Hãy tạm gác qua 1000 năm đô hộ của giặc Tàu để nhìn thật sâu vào 80 năm đô hộ của giặc Tây, và nhất là hơn 60 năm sống dưới xiềng xích nô lệ của giặc nội xâm là hàng ngũ CSVN, chúng ta sẽ nhận thấy cả một sức mạnh tinh thần của một dân tộc được tổ tiên và tiền nhân hun đúc cho giống nòi Hồng Lạc. Đó là một di sản tinh thần mà nhờ đó dân tộc bất hạnh này đã tranh hùng được với Hán - Đường - Tống - Nguyên - Minh - Thanh suốt bao cơn giông bão tơi bời của lịch sử ngàn năm - nay đã bị cả Thực Dân và Quốc Tế Cộng Sản khống chế, đè bẹp, hiếp đáp và hủy diệt suốt 142 năm. Sức mạnh tinh thần còn gì nữa đâu để chống đỡ khi bị ngoại thù dị địch vây hãm ? Đến bao giờ thì truyền thống văn đức võ thần sống lại trong tâm hồn và trí tuệ của dân tộc khổ đau này để toàn dân cùng nhau xua đuổi nội thù và ngoại địch ra khỏi quê hương chỉ thấy khổ đau tằm tối vô bờ ? Đến bao giờ...biết đến bao giờ,hỡi những người đang bị tước hết quyền làm người ?

Ngoại thù, dị địch tìm mọi cách để lấn át, ức chế, đè bẹp và hủy diệt tinh thần của dân tộc Việt thì còn có thể hiểu được. Nhưng Hồ Chí Minh và đảng CSVN mà lại nỡ nào lạnh lùng chối bỏ cái gia sản tinh thần cao quý ấy, cái tinh thần mà ở đó họ đã sinh ra, họ đã được nuôi dưỡng ấp ủ trong yêu thương và đầm ấm. Khi họ đủ lông đủ cánh, họ đã quay ra hành hạ, hiếp đáp, lăng nhục, phỉ báng và tìm mọi cách để hủy diệt cái gia sản tinh thần đó. Làm sao con người hiểu được tại sao họ làm thế? Họ đã tìm mọi cách để hèn hóa, lưu manh hóa, tha hóa, phàm tục hóa và vô thần hóa cả cái xã hội hiền hòa và đạo hạnh đó để dễ bề ngồi trên đầu trên cổ mọi người để đảng được bền lâu và những kẻ quyền thế an hưởng cho riêng mình.

Họ muốn phát triển cái gì với những con người mà phần lớn đang sống vật vờ yếu đuối, đã mất cả niềm tin và ý chí phấn đấu? Khi niềm tin vào chính mình của một dân tộc đã không còn nữa và khi một gia sản tinh thần đã bị vùi dập phũ phàng liên tục 142 năm, mà cho đến nay vẫn chưa nhìn thấy dấu hiệu phục sinh - thì phát triển chỉ là một ảo vọng.

Xã hội Việt-Nam ngày nay là một xã hội đã bị nội thương quá nặng nề vì tín ngưỡng và văn hóa bị hút hết nhựa sống. Giấc mơ đại đồng của Hồ Chí Minh và đảng CSVN quá đắt giá, và giấc mơ phát triển ngày nay cũng chỉ là "giấc mơ giữa ban ngày" , vì những kẻ tự chặt tay, tự chặt chân lẫn nhau, vì những kẻ đã đâm thủng những đôi mắt tinh anh của anh em họ - những kẻ điên đó vẫn còn kia. Họ vẫn đi đứng nằm ngồi thản nhiên trên nỗi chết bi thảm của niềm tin, nỗi chết thảm thiết của tinh thần dân tộc Việt. Chúng ta, những nạn nhân khốn khổ của những người điên của thế kỷ 20, chúng ta phải nói gì với họ bây giờ? Hồ Chí Minh đã chết, nhưng cái bi kịch thảm khốc do ông và đảng của ông tạo ra không chịu chết theo ông.Và cho đến bây giờ vẫn không thiếu người đang ra sức để duy trì

Và bảo vệ cái đảng ấy để làm gì khi nó đang trong cơn hấp hối ? Tại sao không để nó chết đi để toàn dân Việt tìm lại được sự sống ?

Muốn phát triển quốc gia thì phải có hòa bình và ổn định. Muốn có hòa bình và ổn định thì phải ổn định nhân tâm. Muốn ổn định nhân tâm thì tội ác phải dừng lại. Muốn tội ác dừng

lại thì phải có pháp trị công minh và nghiêm minh. Muốn có luật pháp công minh thì đừng dùng phường trộm cắp để viết luật cho người. Đó là những điều mà người CSVN không làm được, không muốn làm, và cũng không có đủ kiến thức tối thiểu để làm. **HÃY TẠO CƠ HỘI CHO TOÀN DÂN VIỆT HIẾN PHÁP CHO QUỐC GIA.**

Vì lẽ đó đã đến lúc tất cả những người dân Việt thấp cổ bé miệng đang run rẩy vì đói khát, đang phẫn chí vô vọng vì đời sống quá tăm tối, vì cường quyền bạo lực và gian tham của tầng lớp thống trị quá bạo tàn và độc ác, và vì niềm tin đã suy liệt mỗi mòn, hay đang vật vờ trông đợi ai đến cứu vớt chúng ta. Đừng, đừng trông cậy vào ai nữa - bởi vì tất cả lương tâm của con người đã khép kín lại rồi! Vì thế, chúng ta phải tự cứu lấy chính mình. Chúng ta đã đến lúc phải tự trị, tự kiến, tự chủ, tự lực, tự cường, và tự thẳng đuốc lên mà đi ngay trong đêm tối này. Rồi bình minh sẽ đến.

Đừng trông cậy vào ai cả. Đừng nhờ vả vào bất cứ người nào cả Tất cả những lãnh tụ khả kính của Việt Nam đã chết. Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã giết tất cả rồi. Tất cả đã chết thật rồi, còn những lãnh tụ mới thì vẫn chưa xuất đầu lộ diện.

Chúng ta - tất cả những công dân Việt-Nam đau khổ và bất hạnh không còn gì để mất nữa, nếu còn, chỉ còn lại sự đau khổ, nghèo đói và xiềng xích nô lệ khắc nghiệt mà những người CSVN đang trồng lên cổ dân tộc chúng ta. Tất cả chúng ta đều đã trải qua bao lần với những cái chết đặng cay, nhưng cả đến sự chết giờ đây cũng chẳng làm được gì thêm với nỗi chết của chúng ta nữa. Chúng ta sẽ xua đuổi sự chết, như xua đuổi những phường bạc ác tinh ma đang vây hãm đời sống Việt-Nam để tìm sự sống cho chính mình. Chúng ta từ sự chết hôm nay - sẽ phục sinh, sẽ sống lại từ giờ phút này đến giờ phút khác để đem lại một sức sống mới, một sinh lực mới, một ý lực mới trong sáng tạo và xây dựng để chờ ngày cả dân tộc sống lại trong vinh quang.

Chúng ta cần sự hỗ trợ và biểu đồng tình của nhiều quốc gia đồng minh trong cuộc tranh đấu cho lý tưởng tự do dân chủ cho đất nước, nhưng nếu chúng ta đánh mất niềm tin vào tinh thần dân tộc, đánh mất ý chí phấn đấu để tự chủ, tự cường và tự cứu lấy thân mình, thì chúng ta sẽ mất luôn tinh thần tự quyết dân tộc. Còn gì nhục nhã hơn cho một dân tộc khi không còn quyền tự quyết nữa?

Tất cả chúng ta nên cùng nhau nghiên ngẫm thật kỹ những bài học thực tế của lịch sử trong bang giao quốc tế (international relations) vừa qua để thấy tin người và ý lại hoàn toàn vào người, rồi cuộc chỉ rước lấy bề bàng, cay đắng và nhục nhã mà thôi.

Vì những sự thật lịch sử đau đớn đó, chúng ta, đã đến lúc phải trông cậy vào cái vạn đại của toàn dân - bởi vì còn dân thì còn tất cả; ngược lại mất dân thì mất tất cả. Vì thế chúng ta phải cùng nhau đứng lên quyết tâm biến những cảm thức nóng bỏng xuất phát từ đáy hồn sứ mệnh não nề của dân tộc này thành những ngọn lửa **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ ĐÁY TẦNG** (grass-root democracy) để thay thế vĩnh viễn cuộc cách mạng CS đã hoàn toàn thảm bại trên toàn thế giới và thảm bại tại VN và Hoa Lục, vì cuộc cách mạng này đã đi ngược lại lòng người và nghịch với long Trời.

Rồi đây, trong đáy hồn sâu thẳm của sứ mệnh Việt, Đấng Tạo Hóa và **Hồn Thiêng Sông Núi Sẽ Về Lại Bên Chúng Ta** để soi đường cho tất cả chúng ta ra khỏi bi kịch não nề đã kéo dài 142 năm. (1862-2004)

Trên ánh sáng chỉ đường của **Hồn Thiêng Sông Núi. Hòa Đồng Dân Tộc** sẽ trở thành

sự thật của lịch sử. Xưa tiền nhân thường nói: " Trong nước bất hòa thì không nên ra trận. **Ra trận bất hòa thì không nên tiến. Đang tiến mà bất hòa thì rước lấy bại vong**"

Vì thế **Hòa Đồng Dân Tộc** là tất yếu tính của dòng sứ mệnh Việt vào thế kỷ 21. Trên cái tinh thần **Hòa Đồng** đó, chúng ta sẽ cùng nhau xây dựng một lực lượng chính trị cách mạng mới, với những khám phá mới, những quan niệm mới về con người về hiến pháp, về chính trị, về đạo đức quốc gia và công lý xã hội và để xây nên một nước Việt-Nam mới, **văn minh, tiến bộ, đạo đức, và minh triết. Một nước Việt Nam trên thuận với lòng Trời, dưới hợp với lòng người.**

Đây là cuộc cách mạng **Dân Chủ Đáy Tầng** vào thời hậu cộng CS để xây nên nền **Đệ III Cộng Hòa**, một nền cộng hòa công chính. Cuộc cách mạng chân chính này sẽ đưa toàn dân Việt lên làm chủ vĩnh viễn đất nước thân yêu này. Tất cả mọi quyền hành tối thượng như quyền lập pháp, quyền hành pháp, và quyền tư pháp sẽ từ dân mà ra. Dân có toàn quyền lựa chọn hay từ chối người lãnh đạo quốc gia. Toàn dân sẽ tự làm luật cho chính mình và cho quốc gia - bởi vì cuộc cách mạng này sẽ dẫn đến nền **Dân Chủ Pháp Trị** cho quê hương, nên hiến pháp tương lai sẽ do toàn dân viết ra để sắp xếp lại quyền hành và quyền lợi cho quốc gia trên nguyên tắc thượng tôn đạo đức, thượng tôn hiến pháp, và triệt để tôn trọng công bình và công lý xã hội với mọi người.

Trên định hướng **Cách Mạng Dân Chủ Đáy Tầng** đó, lực lượng chính trị công dân Việt Nam thời đại dân chủ hóa toàn cầu(mass political Forces) sẽ đưa ra 12 điểm để đối lập và thách đố với chế độ CS và đảng CSVN tại VN để xây nên nền **Đệ III Cộng Hòa**

1. Cờ vàng ba sọc đỏ thách đố với cờ đỏ sao vàng của CSVN.
2. Tự do dân chủ thách đố với xiềng xích nô lệ của CS
3. Văn hiến Việt và văn minh dân chủ thách đố với văn hóa duy vật ngoại lai
4. Hữu thần thách đố với vô thần
5. Đạo đức thách đố với bất công và phi đạo đức
6. Hòa đồng dân tộc thách đố với những cạm bẫy "hòa hợp hoà giải" trá ngụy của Cộng Sản Việt Nam
7. Công lý thách đố với bất công
8. Lương tâm và trí tuệ thời đại thách đố với bạo lực mù quáng của hận thù giai cấp.
9. Pháp trị công minh thách đố với tội ác
10. Chủ trương chính trị vương đạo thách đố với đường lối chính trị bá đạo của cộng sản VN.
11. Những tâm hồn sáng tạo của công dân thời đại VN năm 2000 thách đố với sự chết, sự mục nát và tàn tạ của đảng CSVN và chế độ chính trị phi nhân của CS vô thần.
12. Đồ án xây dựng quốc gia của những công dân thời đại thách đố với những kẻ đã và đang tàn phá quê hương.

Chúng ta là một thế hệ mới, với những con người mới của thời đại tiêu biểu cho những suy tư mới, những kiến thức mới, những tài năng mới, một hệ thống giá trị mới, một nền văn hóa mới, một hiến pháp mới, một hệ thống luật pháp mới, và bước trên một định

hướng mới để xây dựng nên một trật tự mới, thanh bình, an lạc, ổn định, và phát triển cho đất nước.

Đối với chúng ta, chiến tranh **Ý Thức Hệ** giữa Cộng Sản Việt Nam và tự do dân chủ chưa chấm dứt. Lằn ranh **Quốc-Cộng** vẫn còn kia. Chúng ta không tranh cãi với những người Cộng Sản về quá khứ để mất hiện tại và tương lai, nhưng chúng ta sẽ ăn thua đủ với họ về lẽ **Phải-Trái và Sự Thật** trong lịch sử. Chúng ta phải có khả năng tiếp nối cái trục chính thống của lịch sử giống nòi và khai thông những tắc nghẽn của dòng sử mệnh đau đớn ấy, vì những tranh chấp hận thù triền miên, phi lý trong lòng dân tộc do Hồ Chí Minh và đảng CSVN gây ra. Chúng ta sẽ cùng nhau khai sáng lại lương tâm rục rĩ ngàn đời của dân tộc để phục sinh và phát triển tinh thần dân tộc, nghĩa là khơi dậy từ tiềm thức một sức sống mãnh liệt đang tiềm ẩn trong lòng những con người khổ đau. Chúng ta cần có niềm tin tưởng vô biên vào đạo lý tối thượng của đời sống tin tưởng vào luật của Đấng Tạo Hóa trong đất trời, cũng như niềm tin tưởng vô biên vào giá trị tiến hoá của lịch sử giống nòi để xây dựng những giá trị mới của thời đại VN thời hậu CS.

Trên tinh thần mới của thời đại, tức tinh thần yêu chuộng đạo đức, công lý, tự do, bình đẳng, và nhân đạo. Chúng ta sẽ khơi mào cho cuộc cách mạng mới bằng cách đặt ra những chương trình xã hội thực tiễn với những cải cách văn hoá, cải cách tôn giáo, cải cách luật pháp, cải cách hiến pháp, cải cách chính trị, xã hội, văn hoá, giáo dục, kinh tế, thương mại, canh nông và kỹ nghệ. Đó là tất cả ý nghĩa của đời sống và ý nghĩa của lịch sử con người.. Lịch sử con người được quyết định nên bởi ý chí chính trị bá đạo và vương đạo. Nếu chính trị bá đạo chỉ dẫn đến tội ác và khổ đau thì chính trị vương đạo sẽ làm cho lịch sử tiến hóa tốt đẹp - bởi vì nó đem đến sự công chính để an trị và đem hạnh phúc để cho toàn dân và cho đất nước.

Xã hội Việt Nam dưới triều đại của Hồ Chí Minh và đảng Cộng Sản Việt Nam, bao nhiêu tài năng không được khám phá, bao nhiêu sức mạnh bị hút hết nhựa sống, bao nhiêu trái tim bị tan nát, bao nhiêu trí tuệ bị mài mòn rũ liệt, bao nhiêu tấm lòng dũng cảm kiên cường bị vứt bỏ, và bao nhiêu tấm lòng nhân ái cao thượng bị bỏ quên trong xô bồ để tạo ra một xã hội bệnh hoạn, mù quáng, độc ác, gian trá, bất nhân, đần độn, nghèo khó, và đau khổ.. Đó là lý do tại sao cách mạng vô sản đã thất bại chua cay.Vì thế chúng ta phải thay thế cách mạng CS bằng CÁCH MẠNG DÂN CHỦ ĐÁY TẦNG để toàn dân viết hiến pháp cho quốc gia.

Hơn 60 năm đi trên những định hướng cách mạng Cộng Sản, con người chỉ nhìn thấy gạt găm, dối trá, độc ác và lầm lạc. Vì thế, đất nước đang cần một cuộc cách mạng mới để xây dựng tự do dân chủ và hạnh phúc. Trên tiến trình cách mạng đó chúng ta sẽ phục hưng lại giá trị con người, phục hưng lại đạo lý và tôn giáo, phục hưng lại truyền thống văn hiến và văn hóa, phục hưng lại truyền thống lịch sử, phục hưng lại đạo đức quốc gia, và cuối cùng là phục hưng lại truyền thống chính trị vương đạo của tổ tiên và tiền nhân đã xây đắp lên từ bao ngàn năm qua, và lý tưởng vương đạo (idealism) cần phải có một đường hướng chính trị thực tế (realism), và cần phải có một chương trình kinh tế và xã hội thực dụng (pragmatism), thì lý tưởng mới không thành ảo tưởng như chủ nghĩa Cộng Sản. Một giải pháp toàn bộ muốn thay thế giải pháp Cộng Sản thì phải hội đủ ba thành tố : lý tưởng, thực tế và thực dụng; đó là bài học xây dựng nền dân chủ Hoa Kỳ từ 228 năm qua (1776-2004). Khát vọng của toàn dân là sống trong thanh bình, an lạc và ấm no. Lý tưởng và khát vọng cao quý nhất của chính trị là phục vụ dân và thỏa mãn khát vọng đơn giản ấy của toàn dân.

Krishnamurti nhìn vào cuộc cách mạng của những người vô sản và đưa ra nhận thức: "điều đáng lo ngại nhất và đáng nói nhất là họ không chịu tự giải phóng mình, họ không

chịu cứu lấy bản thân, mà cứ luôn luôn vờ vĩnh bày đặt chuyện cứu vớt thế giới. Ý thức hệ đã trở thành quan trọng chứ không phải con người. Vì tranh đấu cho một ý thức hệ, các ngài sẵn sàng hy sinh toàn thể nhân loại. Khi hệ thống ý thức đã trở nên quan trọng thì con người – các ngài và tôi đã mất hết ý nghĩa. Hiển nhiên điều đó đã chứng tỏ sự sụp đổ toàn diện những giá trị tinh thần thiêng liêng và sự đề cao ca tụng tất cả các giá trị vật chất và giác quan. Những gì đã xảy ra khi mà chúng ta không còn bất cứ một giá trị nào khác, ngoại trừ giá trị của sự vật. Khi tôi mong đợi một hệ thống ý thức để chuyển hóa xã hội thì chúng ta chỉ là người chạy trốn vấn đề - bởi vì một hệ thống ý thức không bao giờ có thể chuyển hóa con người. Chính con người luôn luôn chuyển hóa hệ thống ý thức, điều ấy lịch sử đã chứng minh vì thế con người là kẻ tự giải phóng bản thân. Đó là đạo lý tối thượng của đời sống "

Đối với những kẻ độc tài, Krishnamurti đã nói thẳng với họ." Các ngài có thể đàn áp hay chế ngự nhưng âm ỉ tiềm tàng, vẫn luôn luôn xung đột và chờ đợi những bùng nổ. Do đó hạnh phúc không thể xuất hiện bằng những nỗ lực ức chế và cấm đoán, niềm an vui cũng không xuất hiện bằng sự kiểm soát, kiểm chế và đàn áp; vậy mà tất cả đời sống của chúng ta chỉ là một chuỗi dài gồm toàn sự đàn áp...Bất cứ những gì chúng ta làm đều đưa ra đến sự chết, gây thêm chiến tranh, thống khổ, điều đứng và cay đắng cho bao người " (The First and the Last Freedom) – Krishnamurti, bản dịch Phạm Công Thiện trang 21, 25, 26, 112).

Ở xã hội VN con người đã bị tước đoạt, bạo hành, đàn áp đến nỗi con người không được phép than thở, nhưng con người vẫn muốn sống. Muốn sống họ phải dối trá, phải lừa lọc, gạt gẫm. Muốn sống họ phải gục đầu câm nín. Muốn sống họ phải ca ngợi và xưng tụng toàn những lý tưởng giả tạo, phải tung hô vạn tuế những kẻ mà họ ghê tởm và thù ghét tận xương tủy, những kẻ mà chưa bao giờ giải thoát được khỏi cái bản ngã bần tiện của họ, nhưng cứ luôn luôn vờ vĩnh bày đặt chuyện cứu vớt thế giới, và giải phóng nhân loại. Lý tưởng mà họ gọi là "đại đồng" chỉ là những ảo vọng hảo huyền ". Vì lý tưởng giả tạo đó họ đã hy sinh cả một dân tộc. Hôm nay trên dòng tiến hóa của lịch sử, những con người VN đau khổ, đau khổ cho chính mình, đau khổ cho anh em, và đau khổ cho dân tộc mình để thét lên làm buốt lạnh cả bầu trời u ám của lịch sử giống nòi.

Đã đến lúc con người Việt-Nam phải ôm chặt lấy bi kịch vĩ đại này như ôm lấy nỗi đời trầm khống âm u của mỗi con dân đất Việt, những công dân đã sinh ra, lớn lên từ một quốc gia luôn luôn bị xiềng xích nô lệ, luôn luôn bị chà đạp, lăng nhục, và thường xuyên phải sống với bao cái chết đắng cay, nhưng hôm nay đang từ từ phục sinh, đang từ từ sống dậy từ đáy mồ tuyệt vọng . Một lớp người mới trong một thế hệ mới sẽ xuất hiện trên dòng sử mệnh như Phù Đổng để phá tan mọi hình thức xích hóa nô lệ, phá tan mọi lý tưởng giả tạo, phá tan mọi điều ngoa, gian trá, phá tan mọi thành trì đang bưng bít, khép kín những thành kiến sai lầm, phá tan mọi thần tượng đã đem cả một dân tộc để hy sinh cho một cái gì đó không có thật, mà cuối cùng là phá tan mọi cơ cấu đã dựng lên để đàn áp và khống chế con người để làm một cuộc cách mạng mới---Đó là CÁCH MẠNG DÂN CHỦ ĐÁY TẦNG (Revolution of grass-root democracy). Dân chủ đáy tầng chỉ có nghĩa là QUYỀN LÀM CHỦ ĐẤT NƯỚC LÀ CỦA TOÀN DÂN và QUYỀN TỐI THƯỢNG CỦA QUỐC GIA CŨNG THUỘC VỀ TOÀN DÂN và vì như thế QUYỀN VIẾT HIẾN PHÁP KHÔNG THỂ KHÔNG THUỘC QUYỀN CỦA TOÀN DÂN VIỆT NAM.

Chủ đích và khởi xướng của cuộc cách mạng này là NHỮNG CÔNG DÂN VIỆT NAM THỜI ĐẠI DÂN CHỦ HÓA TOÀN CẦU, đứng lên TRANH ĐẤU CHO QUYỀN LÀM CHỦ ĐẤT NƯỚC, QUYỀN TỐI THƯỢNG CỦA QUỐC GIA VÀ QUYỀN VIẾT HIẾN PHÁP LÀ QUYỀN CỦA TOÀN DÂN VIỆT NAM TRONG VÀ NGOÀI NƯỚC.

Tất cả phải sụp đổ, phải tan vỡ và phải san bằng để có chỗ cho những hạt giống diệu kỳ của cách mạng tự do dân chủ được gieo xuống, được nảy mầm và được vươn cao trên một bầu trời sử mệnh trầm hùng của dân tộc Việt vào thế kỷ 21 - bởi vì cuộc cách mạng của CS không những đã sụp đổ khắp nơi trên thế giới mà cuộc cách mạng đó cũng đang tàn lụi tại Việt Nam một cách thâm trầm nhất.

Cuộc cách mạng này đã phá hoại nền hòa bình của thế giới, đã tạo ra sự bất ổn thường xuyên cho cộng đồng nhân loại, và cuối cùng cuộc cách mạng này đã ngăn chặn sự phát triển của con người tại Nga sô, Đông Âu, Trung Hoa lục địa, Cuba, Bắc Hàn, Việt-Nam, Cambodia, Lao, Afghanistan, và 15 nước Cộng Hòa thuộc Liên Bang Xô Việt.

Ngày nay đứng trên gạch ngói điêu tàn của cách mạng CS, những người tự nhận là "vô sản" đã lộ nguyên hình là những con người tham lam, trí trá, xảo quyệt, hẹp hòi, nhỏ bé, tiểu tâm, tiểu trí nhưng nhẹ dạ đến nỗi bị lôi kéo đi theo những lý tưởng giả tạo để bắt cả một dân tộc hy sinh liên tục hơn 60 năm mà chưa có một lần được đền bù và cũng chưa có một ngày được nghỉ ngơi để hàn gắn lại những vết thương nhức buốt hằng thế kỷ.

Hôm nay trước trào lưu mới của lịch sử nhân loại và trước bao giá trị mới của thời đại vừa được khám phá để viết một đồ án xây dựng lại một quốc gia tự do dân chủ và một chính quyền của dân, do dân và vì dân. Đó là kết quả rút ra từ sự tiến hóa của lịch sử sau 142 năm sống trong xiềng xích nô lệ hãi hùng của thực dân và CS.. Chính nỗi khổ nhục triền miên này đã hun đúc nên ý thức chỗi dậy, ý thức quật khởi và làm thành ý thức cách mạng DÂN CHỦ ĐÁY TẦNG vào thời hậu CS.

Gia sản vĩ đại của bất cứ xã hội nào đến từ tài năng và năng lực của toàn dân. Đúng như Tổng Thống Woodrow Wilson có lần bày tỏ: **"Tôi tin vào chế độ dân chủ bởi vì dân chủ đã mở rộng để tiếp nhận tất cả năng lực của con người"**, và người cha khai sinh ra Tuyên Ngôn Độc lập Hoa Kỳ là Thomas Jefferson cũng nói: **"Chúng ta hy vọng rằng những tài năng của quốc gia được trải rộng ra; những tài năng tự nhiên được gieo trồng tự do giữa kẻ giàu và kẻ nghèo, những tài năng đó sẽ bị hủy diệt nếu không được xử dụng, và nếu nó không được khám phá và vun trồng sẵn sóc"**.

Sau chót, nếu chiến tranh của hận thù giai cấp từ hơn 60 năm đã hủy hoại tất cả tài năng, năng lực, trí tuệ và tâm hồn của dân tộc này - thì cách mạng dân chủ khi đưa ra 12 điểm cũng chỉ mong tạo ra một xã hội tự do để cho tất cả tài năng và năng lực của đất nước có cơ hội để phát triển và thăng tiến. Gọi đó là nền Dân Chủ Đáy Tầng vì nền móng căn bản của nền dân chủ này hoàn toàn trông cậy vào cái vạn đại của toàn dân, trên định hướng luật pháp và chính trị hướng thượng, hướng thiện và hướng tha. Đó cũng là đặc tính của một nền Đệ Tam Cộng Hòa Công Chính, ở đó, quan nhất thời, dân vạn đại, nên quyền hành tối thượng và quyền hành tối hậu (final authority) của quốc gia thuộc về toàn dân. Đó là ý nghĩa của DÂN CHỦ ĐÁY TẦNG. Muốn xây dựng nền Đệ Tam Cộng Hòa thì cách mạng dân chủ phải phát triển TINH THẦN.TRÍ THỨC VÀ ĐẠO ĐỨC cho toàn dân Việt.

Tất cả các viên chức chính quyền, từ lập pháp, hành pháp, và tư pháp sẽ được toàn dân ủy quyền (delegated authority) để phục vụ dân. Nếu những viên chức trong chính quyền

Ấy không phục vụ dân, người dân sẽ lấy lại quyền hành của họ và trao cho ai xứng đáng. Vì đây là một chế độ chính trị trên hợp với lòng trời, và dưới hợp với lòng người nên gọi là Dân Chủ Đáy Tầng và Chế Tam Cộng Hòa được hình thành từ lý tưởng cao quý ấy củanhững công dân thời đại Việt Nam dân chủ hóa toàn cầu để đưa đất nước vào thời kỳ phục hưng toàn diện. Lòng muôn dân có an được là nhờ con đường nhân nghĩa. Cường quyền ác bá mà thẳng được là nhờ chí nhân của những người thời đại và ngọn cờ đại nghĩa của dân tộc. Có hoàn thành được công đại định thì nhờ sức mạnh của đạo đức, và công lý và rồi sau đó thì nước mới giàu và dân mới mạnh. Đúng như Nguyễn Trãi trong "**Bình Ngô Đại Cáo**" đã viết:

**Xã tắc từ nay sẽ vững yên
Non sông từ nay sẽ đổi mới
Nhật nguyệt đã mờ mà lại trong
Đặng mở nền thịnh trị muôn năm
Đặng rửa vết thẹn thùng ngàn thuở trước
Âu cũng là nhờ Trời Đất Tổ Tiên linh thiêng
Đã lạng thăm giúp thì mới được thế
Ôi! ba quân rong ruổi, hoàn thành công đại định**

Nguyễn Anh Tuấn

*(Viết để tưởng nhớ 30 năm quốc nạn thảm khốc của dân tộc 1975-2004
Oklahoma 30 tháng 4 năm 2004)*

www.vietnamvanhien.net

vietnamvanhien.net